

om skattemæssig opgørelse af varelagre m. v. (bekendtgørelse nr. 127 af 5. april 1966), om forskudsafskrivning på større bygninger m. v. („Millionafskrivning“, bekendtgørelse nr. 128 af 5. april 1966) og om etableringskonti (lov nr. 222 af 4. juni 1965). Til gruppen må systematisk endvidere henregnes reglen i ligningslovens § 15 om *fradragsret for underskud* fra de to foregående skatteår.

B. „Etableringsfradrag“.

Afskrivningsreglerne, der er omfattet af gruppe II A, er oprindelig baseret på det synspunkt, at der årligt med virkning for indkomstopgørelsen kan foretages en afskrivning på driftsmidler svarende til den antagelige værdiforringelse („forbruget“) i indkomstperioden. Princippet er ved de friere afskrivningsregler i afskrivningsloven af 1957 (jfr. også de tidligere regler om ekstraordinære afskrivninger) fraveget, således at der ikke nu er nødvendig sammenhæng mellem afskrivningsfradraget og den faktiske værdiforringelse i det enkelte indkomstår, jfr. gruppe II A. Princippet er endvidere fraveget ved regler om afskrivningsret på formuegoder, som ikke fysisk opslides, herunder navnlig goodwill o. lign. (lov om særlig indkomstskat, lovbekendtgørelse nr. 281 af 2. juli 1965 § 15). Bortset herfra gælder imidlertid fortsat en hovedsøndring mellem på den ene side fradrags- eller afskrivningsberettigede driftsudgifter og på den anden side etableringsudgifter, som ikke kan fradrages eller afskrives. Hovedreglen om manglende fradragsret for etableringsudgifter er fraveget dels ved reglen i ligningslovens § 8 om fradragsret for rejseudgifter m. v. i forbindelse med oparbejdelse af nye markeder, dels ved ligningslovens § 13 om fradragsret for udgifter til trykning af videnskabelige værker.

C. Renter, underholdsbidrag o. lign.

Til den skattepligtige indkomst henregnes foruden lønindtægt og indtægt af selvstændig virksomhed forskellige andre indtægtsformer, herunder renteindtægter, underholdsbidrag og aftægtsnydelser o. lign. Som modstykke hertil er der i en række tilfælde fradragsret for den, der yder sådanne beløb.

Det er dog i alle tilfælde af denne kategori en betingelse for fradragsretten, at der består en pligt for den pågældende til at betale de omhandlede løbende ydelser. Hvis en sådan pligt ikke foreligger, må ydelsen betragtes som en gave, og den vil normalt ikke være fradragsberettiget for giveren. (Derimod vil modtageren være indkomstskattepligtig eller gaveafgiftspligtig af gaven). Denne sammenhæng mellem fradragsret for yderen og indkomstskattepligt for modtageren vil i nogle tilfælde kunne udnyttes til overflytning af skattepligten fra én person (eller juridisk person) til en anden person (eller juridisk person).

1. Renteafdraget.

Renteudgifter er fradragsberettigede, hvad enten der er tale om forrentning af privat eller erhvervsmæssig gæld. Dette må bl. a. ses i sammenhæng med de praktiske vanskeligheder ved at sondre mellem forskellige former for gæld.

Som regel er der fradragsret, selv om gældsbyrden er påtaget som gave. Dog kan renter af „gavegæld“ til afkom ikke fradrages, jfr. ligningslovens § 17.

En anden undtagelse fra reglen om fradragsret for renteudgifter gælder for lån i forsikringspolicer med præmiebetalingsperiode under 10 år, ligningslovens § 18.

2. Fradraget for underholdsbidrag.

I henhold til ligningslovens § 10 er der fradragsret for underholdsbidrag, som i anledning af skilsmisse eller separation udredes til ægtefælle eller børn under 18 år. Tilsvarende gælder ved faktisk adskillelse, der begrundes særskilt ansættelse, forudsat at bidraget er fastsat eller godkendt af det offentlige. Endvidere er der fradragsret for bidrag til børn uden for ægteskab under 18 år, med hensyn til hvilke der påhviler den skattepligtige forsørger- eller bidragspligt over for det offentlige.

Efter det anførte er fradragsretten for underholdsbidrag knyttet til ydre kriterier, som bevirker, at der i praksis ikke er nævneværdig fare for misbrug ved vilkårlig overførsel af indkomstskattepligt fra f. eks. forældre til børn.

3. Fradraget for aftægtsnydelser o. lign.

I henhold til ligningslovens § 14, stk. 2, kan ved indkomstopgørelsen fratrækkes